

Temporada alta al solar

La recuperació per part dels ciutadans de terrenys abandonats a Barcelona està en auge

HELENA LÓPEZ
BARCELONA

En realitat es tracta d'una cosa tan antiga com la vida. Compartir allò que té cadascú perquè tothom hi surti guanyant. Uns tenen un secret perquè els tomàquets creixin macos i brillants; altres, línia directa amb un taller que els facilita tots els palets que puguin necessitar; altres, aquella eina que tant els costa trobar a alguns. I així un per un. La idea d'Encajes Urbanos és conformar una xarxa d'experiències al voltant de la reactivació de solars urbans a Barcelona i crear una eina que permeti localitzar-los a tots i, sobretot, compartir recursos. El taller en què es comença a teixir aquesta xarxa es desenvolupa en el context de la setèna trobada del col·lectiu Arquitectures Col·lectives, celebrat la setmana passada a Barcelona amb el lema *La ciutat es viu, no es ven*.

La qüestió és treballar la idea de «ciutat comuna» a partir de les nombroses experiències de solars buits que s'han convertit en espais comunitaris de gestió ciutadana que existeixen a Barcelona. Només dins del Pla Buits, que ha estat impulsat per l'Ajuntament de Barcelona, n'hi ha 12, amb presència a pràcticament tots els districtes. A part d'aquesta dotzena –solars municipals buits on a curt termini no es preveu construir o donar-los un ús definitiu– n'hi ha d'altres, que estan abandonats, on han estat els veïns els que els han recuperat; la majoria són solars privats buits *okupats*. Entre tots ells, treballen en la formació del que han denominat el seu particular *Sistema Solar*.

El més important d'aquests espais recuperats, en què es fan xerrades, cine al fresc, concerts o festes infantils, és l'aspecte comunitari. «D'horts n'hi ha molts, però l'important aquí és que es creen espais comuns. Moltes vegades ve gent als solars a preguntar què s'ha de fer per poder aconseguir una parcel·la i els hem d'explicar que no, que això no va de parcel·les sinó d'horts comunitaris. Encara estem lluny de la Guerrilla Gardening [Jardineria de guerrilla, un moviment que va néixer a Londres]», expli-

►► Unes veïnes cuinen dues paelles al solar de Germanetes, a l'Eixample. (DANNY CAMINAL)

ca Elena Climent, d'Encaixos Urbans i una de les impulsores del projecte Sistema Solar.

EL PROBLEMA DELS ROBATORIS / Tania Magro, una altra de les promotores, molt implicada al solar de Germanetes (a l'Eixample), explica que de seguida que va començar el taller dimarts passat es van adonar de la seva utilitat. «Ara hem d'analitzar els punts forts i febles que ens han plantejat des dels diferents solars i veure quina eina és millor per posar-ho tot en comú», explica Magro, que detalla que el punt feble més anomenat des d'aquests espais són els robatoris.

Un altre dels assumptes que preocupen els dinamitzadors dels diferents solars és el finançament. El Pla Buits oferiria el solar net i les claus durant un període de tres anys, però ells s'havien d'espavilar per poder aconseguir els recursos. La capacitat per generar ingressos depèn molt de quin és perfil del grup gestor de cada solar, i compartir tots aquests coneixements –com s'ho fan alguns per generar recursos– és un altre dels objectius en què treballa aquest *Sistema Solar*.

AMOR PER L'AUTOGESTIÓ / Laia Torras, directora de Participació d'Hàbitat Urbà i mare del Pla Buits –que va en la línia de l'«amor per l'autogestió» que proclama l'alcalde Trias–, explica que es tracta d'una experiència pionera i que administració i entitats van «aprenent juntes».

«Estem veient com ho fem perquè les entitats que gestionen els espais no hagin de pagar la factura normal, ja que la majoria tenen hort, i consumeixen molta aigua», apunta Torras.

Una altra de les característiques d'aquests espais és que molts d'ells tenen un important vessant social, com el Bicicparck del carrer de Numància –aparcament vigilat de bicis on treballa un dels subsaharians sortits de les naus del Poblenou– i La Ferroviària, gestionat per l'associació de veïns de la Sagrera, que han creat un hort que treballen, junts, interns del CRAE i d'una residència d'avis.

